

Řekli, napsali – známí, méně známí či neznámí...

„Víte, co všechno nekonají jiné národy? S jakou obratností vzdělávají své rodné jazyky? Vidíte Italy, Francouze, Němce, Angličany, Nizozemce, kteří všechnu moudrost Řeků a Římanů rozmanitě rozvedli do svých řečí! Nic není ve vědách, nic v dějinách, nic ani zřejmého ani tajného, co by tito neodevzdali kde čtení svým krajanům. Ale kdo z vás poskytl něco podobného naší vlasti? Kdo napsal našim lidem něco o stavbě světa? Kdo ukázal způsob, jak pozorovati pohyby nebeské? Kdo naučil zpytovat prvky, vlastnosti a síly přírodních těles? Kdo otevřel divadlo okřšku zemského? Kdo dal našim poznati jemnosti geometrie? Kdo okusil příjemnosti optiky? Kdo utkal pořad dějin? Kdo popsal původ, polohu a různé zvyky národů na světě bydlících? Kdo vyložil něco o způsobu řečnictví a kdo ukázal cestu, jak řídit myšlení? Domníváte se, že je možno trpěti vám dále, aby každý směl žít pro sebe sama a nic nepodnikati pro rozmnožení vážnosti vlasti? Myslíte-li, že našemu jazyku chybí ta bohatost, nebo ten lesk, aby bylo možno kterékoli věci vyjádřiti řečí, zřejmě se mýlíte. Nikde není nic tak nesnadného (ani ve vědění nadpřirodním), co bychom nemohli srozumitelně a výstižně vyjádřiti našim jazykem, jen kdyby k tomu přistoupila přičinlivost a práce. Dosud nepochopil vznešenost našeho jazyka ten, kdo jej považuje za málo bohatý neb málo půvabný. Ne, na něm, na mou věru, nýbrž na nás jest vina, kteří nevšedně zanedbáváme jeho pěstování!“

Tato slova pronesl náš učitel národů – **Jan Amos Komenský**

„Pánové, nebudeme-li rychle jednat, abychom se vzepřeli tomuto agresivnímu duchu, který zachvacuje vše bez výjimky – neboť právě v tom spočívá důvod, proč se v rodinách, v dílnách, na polích, vlastně všude rozšířil názor, ba přímo jistota, že ultramontanismus a klerikalismus jsou všemocné a schopné ochránit materiální zájmy své klientely, nebudeme-li, opakují, rychle jednat, abychom se vzepřeli tomuto agresivnímu a zkaženému duchu, dosáhne svého dvojího cíle: zmocní se státu a začne vést masy.“

Tato slova pochází od francouzského republikánského vůdce **Leóna Gambetta**, jež pronesl ve svém slavném projevu z roku 1877.

Gambetta León, 1838-1882, francouzský právník a politik, 1881-82 ministerský předseda a ministr zahraničí.

„Jdi, prodej všechno co máš a rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě.“

Evangelium sv. Marka 10, 17– 30.

„Práce pro vlast se neplatí“

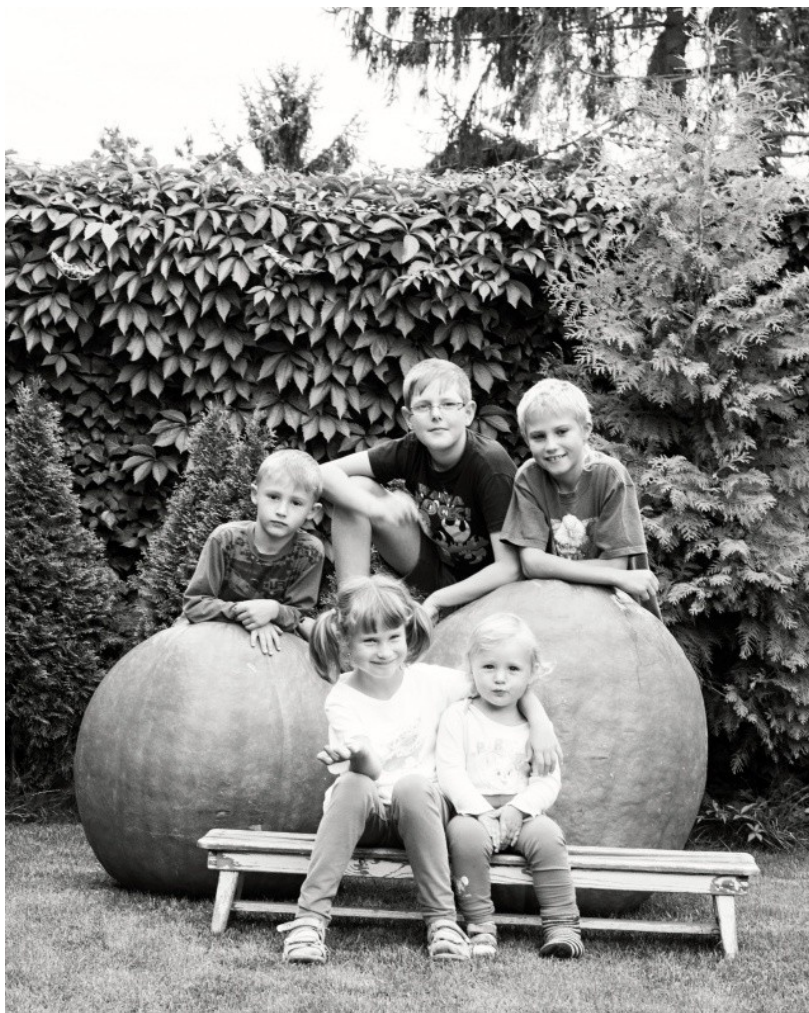
Alois Rašín - (1867–1923) od roku 1922 ministr financí ČR, v roce 1923 se stal obětí atentátu.

Vydává Obec Klopotovice se sídlem Klopotovice čp. 11, IČ 00288357.
Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR
pod Č. j. E 16862. Vychází čtvrtletně, náklad 150 výtisků. Toto číslo
vychází 21. prosince 2012 a je dodáváno domácnostem v obci zdarma.

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti nejen naší obce
Ročník XII číslo 4/2012

Zprávy z radnice

Zápis z 12. a 13. veřejného zasedání zastupitelstva obce Klopotovice

- Byla schválena Obecně závazná vyhláška č. 2/ 2012 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Platnost vyhláška od 1. 1. 2013.
- Byl schválen finanční příspěvek MŠ Ivaň ve výši 16.000 Kč
- Byla předložena rozpočtová opatření č. 6/7, která zastupitelé vzali na vědomí. Rozpočtové opatření č. 8. bylo schváleno.
- Na úřední desku byl vyvěšen záměr pronájmu soch: Panny Marie Svatohostýnské par. č. 415 a Kamenného kříže na hřbitově za účelem restaurování v příštím roce. Pronajato MAS Kralice na Hané.
- Byl schválen Plán inventur na rok 2012 a Pravidla o provádění vyřazování a likvidaci movitého majetku obce.
- Bylo projednáno přesunutí retardéru v Hliníku. Navrženo přesunutí blíže k domu p. Kořínka na jaře 2013.
- Do doby vypracování a schválení rozpočtu na rok 2013 schválilo zastupitelstvo obce rozpočtové provizorium. Obec bude hradit z rozpočtu měsíčně nezbytně nutné výdaje a to do výše maximálně 1/12 rozpočtu roku 2012
- Bylo schváleno zapojení do územní působnosti místní akční skupiny Prostějov venkov o. p. s, se sídlem Kralice na Hané, Masarykovo nám 41, 798 12. Rovněž odsouhlasen Statut a strategický dokument této společnosti ve znění platných aktualizací.
- Byla schválena Zpráva o uplatňování územního plánu Klopotovice za období 04/2008 – 03/2012.

Členové zastupitelstva budou zvažovat umístění čekárny u autobusové zastávky na rozcestí za vesnicí, komunikace směr Tovačov – Olomouc. Dále zrestaurování 2 obrazů v místní kapli a nákup nových stolů a židlí do sálu obecního úřadu.

V brzkém období budou občanům rozdány pozvánky na slavnosti květnový „Sraz rodáků a přátel obce Klopotovice“ k příležitosti 800. výročí první zmínky o naší obci.

HEZKÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A HODNĚ ÚSPĚCHŮ V NOVÉM ROCE 2013 VÁM PŘEJE ZASTUPITELSTVO OBCE KLOPOTOVICE.

K PŘÁNÍ SE PŘIPOJUJE I REDAKCE LOPOTNÍKU.

Naši rodáci

Stanislav Klobouk

Dne 22. dubna 1914 se rodičům Janovi Kloboukovi a Františce rozené Bělkové, hospodařících na usedlosti číslo 5. narodil syn **Stanislav**. Ten pak v letech 1936 – 1938 vykonal základní presenční službu u 4. pěšího pluku Jana Sladkého Koziny. 16. října 1938 místo přeložení do zálohy v rámci mobilizace je ponechán v činné službě, ze které byl propuštěn v rámci demobilizace v roce 1939.

V roce 1940 (26. ledna) se mu podařilo opustit tehdejší protektorát a 1. června t. r. u konsulátu ČSR v Marseille odveden k čs. jednotkám ve Francii. Dne 7. července 1940 přijel do Anglie lodí Mohamed Ali el Kebir, tam byl zařazen do 1. Československé samostatné brigády.

Dne 21. října 1942 uzavřel se slečnou Madge Davies v Chelsea sňatek.

V roce 1943 absolvoval parašutistický kurs s prospěchem „Average performer, has worked hard“.

7. března 1944 mu byla udělena československá vojenská pamětní medaile, a 1. října 1944 byl odvelen do „pole“ – zúčastnil se bojů u Dunkerque.

V srpnu 1945 propuštěn do poměru mimo vojenskou činnou službu.

Pět týdnů po vylodění ve Francii na přelomu srpna a září 1944 se čs. samostatná obrněná brigáda přesunula k francouzskému přístavu Dunkerque. V průběhu noci ze 7., na 8. a z 8. na 9. října 1944 vystřídala 154. britskou pěší brigádu a tím zahájila svou sedmiměsíční bojovou činnost. Hlavním úkolem brigády pod velením brigádního generála Aloise Lišky a jí podřízených dalších spojeneckých jednotek bylo znemožnit dvanáctitisícové německé posádce akce proti postupující 21. skupině armád. V Dunkerque se bránila německá posádka, jejíž pilíř tvořili pěšáci a dělostřelci z 226. pěší divize a dva kompletní pevnostní prapory. Pod velením viceadmirála Friedricha Frisiuse dále patřily části 346., 744. a 97. divize a další jednotky včetně námořníků, parašutistů a vojáků zbraní SS.

K největším akcím u Dunkerque došlo 28. října 1944 (padlo 18. čs. vojáků) a 5. listopadu 1944 (padlo 36 čs. vojáků). Nepřítel během bojů 5. 11. 1944 ztratil 320

vojáků, z nichž asi 150 padlo nebo bylo zraněno.

Bojový úkol čs. samostatné tankové brigády u Dunkerque skončil teprve 9. května 1945.

Na fotografii jsou Stanislav Klobouk, Bohumil a Antonín Mračkovi.

Právě v této době stouply daně a dávky natolik, že prostý venkovský lid je nemohl unést, vrchnosti ty pak neplatili daně žádné, venkov se bouřil, selské rebelie byly v roce 1748 v Troubkách a r. 1763 také v Ivani.

Za těchto válek vypukly v letech 1771-72 epidemie a hladomor.

Po sedmileté válce se stav poddanského lidu, již před tím bídný, ještě zhoršil. Na mnoha panstvích vzrůstaly nepokoje, proto Marie Terezie nakonec rozhodla o provedení nápravy urbánních poměrů a stanovit míru robot a jiných poddanských povinností, proti čemuž se ovšem vrchnosti bránily.

Bernard Josef Jan Václav hrabě z Kuenburku (na Tovačově 1763-1793)

Jelikož na majetku vázly značné dluhy, prodal v roce 1766 panství Přerovské, později také Dolní Moštěnice, což ovšem nestačilo a tak také panství Tovačovské bylo v letech 1771-1777, 1783-1790 sekvestrováno.

Podle **výtahu z katastru obce Klopotovic z roku 1770** vyplývá, že tehdy se oproti roku 1657 zvětšila výměra gruntu z 51 měřic na 55 měřic a 1¹/₄ achtlí, u čtvrtlánků z 25 měřic 4 achtlí na 29 měřic a 6 achtlí

Výměra rolí připojených ke dvoru po válce třicetileté se zvětšila na 155 měřic.

Asi od roku 1755 se užívaly názvy polních tratí: Přední čtvrt, Prostřední čtvrt, Zadní čtvrt, Dlouhý padělek, Krátký padělek, Zadní padělek, Přední padělek, Krejnice, Ujezd, Žejdlík, Obecní, Pod Biskupicemi, Loučka, Velká Niva, Malá Niva, Klín, Podstrání, Podoujezdy.

Robotní patent Marie Terezie pro Moravu byl vydán 13. srpna 1775. Všichni poddaní měli do 1. prosince 1775 prohlásit, zda se chtějí řídit tímto patentem, nebo zůstat při staré robotě. Klopotovští sedláci a chalupníci přistoupili k nové, čtvrtníci zůstali při staré robotě.

Ze seznamu robotních povinností zhotoveného Krajským úřadem v Olomouci 23. ledna 1779 vyplývá, že klopotovským tento patent robotu vlastně zvýšil.

Zrušení osobního poddanství čili nevolnictví stavu selského

Dne 1. listopadu 1781 byl vydán památný patent Josefa II. který zrušil nevolnictví, teprve tedy od této doby směl poddaný svůj statek prodat komukoli, mohl se podle své vůle oženit, učinit závěť. Majitel panství směl vykonávat soudní moc nad poddanými, pokud k tomu uznán soudem apelačním, jinak si musel vydržovat svého „justiciára“, který byl apelačnímu soudu odpovědný.

Josef II. z rodu habsbursko-lotrinského, 1741-90, český a uherský král, římsko-německý císař a spoluvladař své matky Marie Terezie. Po její smrti (1780) vládl sám. Hlavní představitel osvícenského absolutismu a rakouského centralismu. Uskutečnil mnohé pokrokové reformy, omezil moc katolické církve, rušil kláštery, podporoval rozvoj světských škol, zakládal manufaktury, roku 1781 zrušil nevolnictví a vydal patent o náboženské toleranci. S centralistickým úsilím však šla ruku v ruce také germanizace.

Arnošt Josef Laktanc z Kuenburku na Tovačově v letech 1793-1832

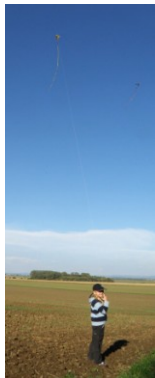
V době jeho vlády se odehrávala válka rakousko-ruské koalice s Francií. V roce 1805 nastaly obyvatelstvu krušné časy, když zde táhla ruská vojska ke Slavkovu.

Podle repatriace na vojenské fůry museli klopotovští odvádět v penězích – půlročně 27 Zlatých 12 krejcarů a 1 denár.

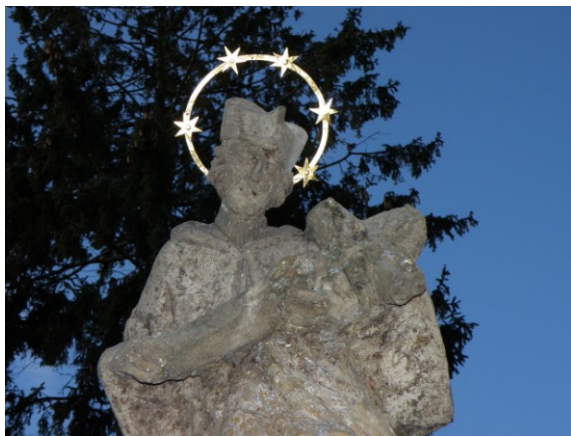
Z rukopisu „Klopotovice – naše obec.“

Společenská kronika

Jak se dá usoudit z pohledu na první stránku tohoto čísla, tak už nastal podzim. Období sklizení. Tak velké dýně, jak tu vidíte, vypěstovali Prachařovi. Na snímku paní Bc. Vladimíry Lehké – Bukovcové jsou i jejich všechna vnoučata.

K podzimu také patří pouštění draků a proto jako každý rok členky Českého svazu žen uspořádaly v sobotu odpoledne 6. října drakiádu. Na několika snímcích Bc. Vladimíry Lehké – Bukovcové a Petra Indráka vidíte, že se někomu dařilo a někomu to prostě nešlo.

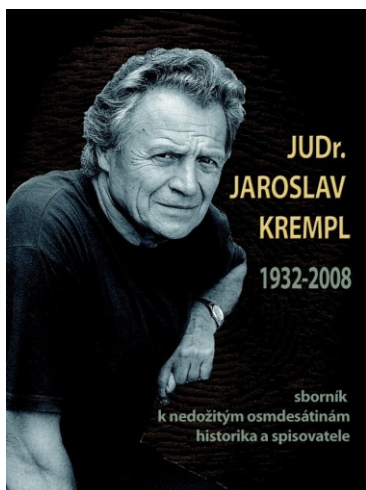

V tomto období také došlo k dokončení opravy sochy sv. Jana Nepomuckého.

V předvolební kampani nás navštívila paní senátorka Božena Sekaninová, bohužel potencionální voliči nepřišli a povídala si pouze se starostou obce panem Vladimírem Bradíkem.

Volební komisi takto zachytila paní Bc. Vladimíra Lehká – Bukovcová. Proběhla dvě kola voleb do Senátu Parlamentu České republiky a jedno kolo do zastupitelstva kraje. Výsledky byly zveřejněny na obecní vývěsce.

V neděli dne 7. října proběhl v tovačovském zámku křest další knížky, která byla vydána v Klubu přátel JUDr. Jaroslava Krempla.

Je to kniha vzpomínek na našeho kamaráda pana doktora Krempla. Byla vydána k jeho nedožitým osmdesátinám.

Kmotry byli starosta mikroregionu Střední Haná a starosta města Kojetína Ing. Jiří Šírek, senátorka paní Božena Sekaninová, starosta města Tovačova Bc. Mgr. Leon Bouchal a starosta městyse Dubu nad Moravou Vítězslav Křesina.

Vydání této knihy mimo jiné podpořil i Obecní úřad v Klopotovicích.

Jetřich Petřvaldský z Petřvaldu (na Tovačově do r. 1723)

koupil panství tovačovské 1. srpna 1715 od Arnošta Leopolda ze Salmu. Pánům Petřvaldským pak patřilo tovačovské panství do roku 1763. Byly to roky, kdy se poddaným vedlo ještě hůře než po válce třicetileté.

Prvním sídlem rodu Petřvaldských byl Petřvald, manství biskupství olomouckého. Ti však, kteří Petřvald ve XIV. století ovšem drželi, už nenáleželi k tomuto rodu. Jejich předky byli Petr držitel Košátek a Proskovce a Jan držitel Petřvaldu (1437). Jan Sigmund z Petřvaldu koupil r. 1657 statek Roštín a získal také Horní a Dolní Moštěnici. Tento byl soudcem zemským a hejtmanem hradištského kraje, zemřel r. 1668. Jeho synové Amand Ferdinand a Jan Jetřich si rozdělili statky tak, že Amand obdržel Buchlov, Žeravice a Horní Moštěnici. Horní Moštěnici pak prodal a koupil Tovačov.

Amand Antonín Petřvaldský z Petřvaldu (na Tovačově 1723-1762)

Právě v době jeho vlády roztrpčenost poddaných dosáhla vrcholu. Dědiny si stěžovaly, Klopotovští ho dokonce žalovali, všechny stížnosti však zamítnuty, rovněž odvolání k zemskému hejtmanství nic nepřineslo. Následovalo několik komisí, poddaným sice slíbeny úlevy, ty ale nebyly dodrženy. Rozepře mezi poddanými a vrchností pak trvaly až do roku 1736.

Z let 1720-35 pochází stížnost klopotovských.

Klopotovští měli za předchozích pánů – hrabat ze Salmu povoleno pást dobytek na okrajích rybníka Ocasu – tj. na loučkách, což jim bylo dopisem Amanda z Petřvaldu v roce 1731 odepřeno.

Z korespondence klopotovských usedlíků je patrné, že klopotovští už neznali, kde jsou padělky a hájek, o nichž se zmiňuje smlouva pana Jana z Pernštejna s abatýší Dorotou. Můžeme podle toho soudit, rody v této době nastoupily až po válce třicetileté, jinak by aspoň v ústním podání se označení udrželo.

Zemský advokát Kryštof Hrdiborský zastupoval ve sporu o výši robotních povinností nejen Klopotovce, ale také další obce tovačovského panství: Klenovice, Oplocany, Ivaň, Hrdibořice, Biskupice, Věrovany, Bolelouc, Majetín, Troubky, Čelčice, proti jejich vrchnosti. Nastoupil na místo Karla Dressnera a Rudolfa Schillera, kteří poddané zastupovali na počátku jejich sporu. Jeho soupeřem byl právní zástupce strany žalované Karel Schellenberger.

Marie Terezie (1740-1780)

musela hájit svůj panovnický titul ve třech válkách zvaných válkami o země koruny české. Tak 24. ledna 1742 vpadli Prusové na Moravu. Po dobytí Olomouce se spojili Prusové se saskými vojsky a s výjimkou Brna obsadili celou Moravu. Samotný Tovačov musel dát tehdy Prusům 180 rýnských výpalného a právovareční měšťané k tomu dalších 90 rýnských. Venkovské obce musely Prušákům dodávat potraviny a krmivo pro koně.

Prušáci byli u nás dále v letech 1756 – 1763, drancovali a plenili, zvláště pak pruský generál Seydlitz, který 12. května 1758 po 10.00 hod večer odtáhl z tábora u Smržic se dvěma pluky dragounů a 300 husary na Tovačov, zde pak vypudil císařskou posádku, obsadil zámek a město. Poté plenili v okolí a do tábora u Smržic se vrátili 17. května s ohromnou kořistí.

Torstenson Lennart, hrabě z Ortaly (1603-1651), švédský vojevůdce ve válce třicetileté v letech 1641-46 vrchní velitel švédské armády, mj. porazil císařská vojska 1645 u Jankova v Čechách.

Berní katastr

V letech 1653-55 probíhaly práce na berním katastru, byl to vlastně soupis obyvatelstva, který zjistil zhruba jen polovinu početního stavu oproti stavu před rokem 1618. V roce 1656 bylo v Klopotovcích 18 rolníků tj. majitelů 51 měřic polností a 4 chalupníci. Panský dvůr v Klopotovcích vykazoval čistý zisk 738 Zlatých.

Salomena z Heissenstamu (na Tovačově vládla 1655-67)

Po té co v roce 1655 zemřel hrabě Julius ze Salmu, spravovala panství tovačovské „mocná otcovská poručnice“. V době její vlády vrchnost dále poddaný lid přetěžovala. Vznikaly nové a nové stížnosti, ale všechno marné.

Svobodný dvůr „Frauen Twardowny hof“

Ještě do roku 1660 byl v Klopotovcích poslední svobodný dvůr, který v tomto roce vrchnost odkoupila.

Hrabě Ferdinand Julius ze Salmu (na Tovačově 1667-1697)

V době jeho vlády byl lid poddaný přetěžován růstem robotních povinností. Úředníci panství týrali poddané a tak jejich stesky nebraly konce.

Popisy panství v roce 1678

Protože válkou třicetiletou byla země strašlivě zpustošena, byly v roce 1667 provedeny soupisy všech panství.

Klopotovice

Domů osedlých celkem	14
Z toho - nově osedlých	10
- starých pustých	7
Domů celkem	31
Rolí nově vzdělaných	331 měřic
Rolí starých pustých	153 měřic

Popisy panství v roce 1678

Ves opravní Klopotovice 1678

Rolníků	18
Zahradníků	4
Chalupníci	4

V roce 1656 byly rozmnoženy polnosti panského dvora z čísel 15,16,17 a 18 všechny pozemky, z gruntů číslo 9,11 a 27 se staly pouhé zahrady po 15 měřicích polí.

Z tohoto urbáře vyplývá, že v roce 1678 bylo u nás obděláno 1260 měřic a poslední vrchností zakoupený dvůr měl 119 měřic a 24 míry svobodných rolí. Dále podle tohoto urbáře můžeme soudit, že před rokem 1660 bylo svobodných dvorů u nás víc, tyto postupně zanikly. Z této doby známe názvy polních tratí: Panský zadní díl, Panský prostřední díl, Panský přední díl, Krejnice, Panský Oujezd, Obecní louka, Pastviny.

Arnošt Leopold ze Salmu

Zdědil Tovačov po zesnulém Arnoštovi ze Salmu v roce 1697.

Arnošt Leopold ze Salmu zdědil v roce 1697 Tovačov a Kojetín. V roce 1699 Kojetín byl přisouzen olomouckému arcibiskupství, v roce 1707 prodal Kralice a v roce 1715 také Tovačov. Zemřel v roce 1722 v Olomouci.

Chodíte všichni okolo, možná že je to nošení dříví do lesa, ale během podzimu probíhala rekonstrukce sýpky. Nejen z venku, ale i uvnitř.

Další akce, která se nedá přehlédnout je oprava střechy nad obchodem a prodloužení nad vykládací rampu.

Fotografie ze setkání důchodců, které se konalo dne 30. listopadu v kulturní místnosti obecního úřadu.

Hned další den nás navštívil v téže místnosti Mikuláš. Toho si pozvaly členky Českého svazu žen.

Jako každý rok, tak i letos se konalo vítání občánků, kteří se letos v naší obci narodili. To se konalo 9. prosince. Novými malými obyvateli Klopotovic jsou Jakub Indrák a Jana Fojtíková.

Pan starosta také popřál třem prvňáčkám mnoho úspěchů ve škole. Do první třídy nastoupily Tereška Gondeková, Anita Kluková a Adélka Vymětalová. Nakonec se nechali všichni účinkující v kulturní vložce zvěčnit s panem starostou. Fotografie z akcí pořídila paní Bc. Vladimíra Lehká - Bukovcová

Z historie naší obce

(4.pokračování)

Válka třicetiletá

Už 24. července 1619 píší Moravští direktoři Mustrovním komisařům do Olomouce a přikazují těmto „...aby dali obsadit zámek Tovačov jedním praporem vojska....“

A dne 1. srpna 1619 nařizují direktoři Mustrovním komisařům v Olomouci, aby okamžitě odeslali všechno zemské vojsko, kromě toho které je usazeno v Tovačově, Plumlově a v klášterním Hradisku do Brna. Štefanovi Šmídovi oznamují direktoři 6. srpna 1619, že zámek Tovačov je obsazen zemským vojskem. Jako jednoho z poručníků tohoto statku ho žádají, aby nařídil tamnímu úředníkovi, který by se těžko s vojskem v zámku srovnával „aby se spolu se svými oficíry ze zámku vystěhoval, zatím jinde zůstáváje, statek a hospodářství spravoval a již psanému hejtmánovi zámek postoupil.“ Nejprve se v roce 1619 tovačovského zámku zmocnil stavovský vojevůdce Buchheim, zámek byl vydrancován, zůstala zde na kratší dobu posádka, která drancovala v celém okolí. Také spojenci císaře Ferdinanda si počínali stejně. Počátkem roku 1620 vtrhli na Moravu polští kozáci v počtu osmi tisíc mužů, ženouce se údolím Bečvy a Moravy do Rakous. Přes 500 osad tehdy lehlo na Moravě popelem. Rovněž Tovačov se svým okolím byl kozáky vypleněn.

V dopise datovaném 1629 si Karel st. ze Žerotína stěžuje na násilně prováděnou rekatolizaci na bezbranných, a proto opouští Moravu, aby nebyl pokrytcem. „Já pak pravdu prosím, že nemám k tomu v zemi zůstávání žádné chuti, jak pro příčinu oznámenou, tak abych se nedíval na nátisk, který se bude dít nad nebohejmi lidmi při reformaci, abych nebyl oučasten toho tyranství, který provozují vojáci, když v zemi sou, a já se bojím, že nadlouho bez nich bude, abych se nemusel škorpiti s kněžími a naposledy abych nebyl domním pokrytcem.“

Následkem třicetileté války a protireformace zpustlo mnoho selských poddanských usedlostí a tyto zůstaly bez hospodáře. Před třicetiletou válkou se robovalo jen několik dní do roka. Za války nastala pak velká změna. Robota byla zvýšena na 4 – 5 dní týdně, poddaní na svém pak byli nuceni pracovat o nedělích a svátcích.

Švédové u Tovačova

Když v červenci 1642 přitáhli Švédové pod velením Torstensona k Tovačovu, posádka zámku se vzdala, ačkoliv v Kojetině stálo silné císařské vojsko generála Gallase. Švédové pak tábořili v našem okolí až do 3. srpna a teprve z jara 1643 se podařilo je odtud vypudit, ale po přispěchané pomoci se na Hané opět objevují a nedaleko Tovačova zřídili pevný vojenský tábor. Když pak v tomto vypukla zimnice, přesunuli se do Horní Moštěnice. Nedaleko v Popůvkách u Kojetína tábořili císařští, ke vzájemnému střetnutí nedošlo a obě armády jen drancovaly široké okolí, Kojetín tehdy lehl popelem. Přes úplnou zkázu Tovačova a širokého okolí, tentokrát samotný zámek v Tovačově zůstal v rukou Julia ze Salmu.

Švédský vpád a mor způsobily, že náš kraj byl zpustošen více než ostatní části Moravy. Na panství tovačovském a kojetinském bylo tehdy z 1319 gruntů pustých 652. Tovačov byl zcela pustý, Klenovice byly po válce pokládány za ves atp. Na Moravě si Švédové udrželi řadu opěrných bodů až do roku 1650.

Gallas Matyáš, hrabě (1588-1647), rakouský císařský generál, r. 1634 získal rozsáhlé statky z valdštejnských konfiskací, jako protivník Albrechta z Valdštejna.